

oponentský posudek:

Škodová J, 2016: Archeologické nálezy z 13.-15. století z Třebíče z prostoru baziliky a přístupu od Žerotínova náměstí.

49 stran textu

21 stran obrazových příloh

Bakalářská práce se věnuje vyhodnocení sérii záchranných výzkumů, které probíhaly v rozmezí let 2009 – 2013 v prostoru bývalé komunikace mezi městem a klášteřem.

Úvodní kapitoly jsou tradičně zasvěceny popisu přírodních podmínek a osvětlení historického kontextu lokality, který je rozdělen na město Třebíč a samotný klášter. Z mého pohledu mohla být tato část šířeji rozpracovaná. Text je tvořen především ze starších prací Bartůška (1969) a Sameše (1972-79), ačkoliv by bylo vhodné použít řadu novějších publikací k tématu.

Dále následuje stručný popis hmotných pramenů k osídlení užšího Třebíčska, který opět mohl být doplněn o novější publikace a prezentaci výzkumů z nedávných let.

Poměrně obsáhle je prezentován slovní popis terénních situací, ačkoliv by pro čtenáře bylo názornější představit kresebnou a fotografickou dokumentaci (pokud je k dispozici), z nálezových zpráv, ze kterých autorka čerpá (Vokač 2010; 2011).

Těžiště práce by měla být část, která se věnuje zpracování movitých nálezů – zejména keramiky. Hned v úvodu však není úplně šťastně využito článku L. Čapka (2015), kterého autorka využívá k metodickým tezí, ačkoliv sama studie se věnuje něčemu jinému. Jako základ práce s keramikou využívá práci M. Zápotockého, doplněnou o třídění na technologické třídy. Ty jsou převzaty ze standardů jihlavského muzea. Ačkoliv je využití dělení souborů na TT (KT) v současné době nejčastější metodou přístupu, je potřeba s ní zacházet obezřetně a především s náležitou kresebnou a fotografickou dokumentací. Cílem by nemělo být roztřídit soubor na jednotlivé KT, ale využít dělení na KT k dalším analýzám. Popisu keramiky z pohledu typologie a morfologie je věnována poměrně velká část práce. Myslím si, že by bylo dobré text více obohatit o grafy a tabulky, které jsou pro čtenáře srozumitelnější. Autorka přejímá dataci patrně z nepublikovaných materiálů jihlavského muzea, avšak v rámci své práce měla věnovat tomuto tématu více prostoru a diskuze. Takto bez rozpaků absolutně datuje všechny KT, bez bližšího vysvětlení. Metodicky rovněž není zdůvodněno, proč se nevěnuje vyhodnocení mladší keramiky (16. - ?. století).

Řadu závěrečných úvah bylo dobré více rozvést a doplnit o citace, protože čtenář si nemůže být jistý, co je autorčin názor, a co je přejeté z literatury.

Pozitivně hodnotím kresebnou dokumentaci keramiky, která však mohla být více kontrastní.

V práci jsou místy obsaženy překlady a drobné gramatické chyby.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 12.8. 2016

Mgr. Pavel Drnovský